

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

גליון מ'

פרשת במדבר (בא"י) – בחוקותי (בחול"ל)

תשפ"ב

תוכן העניינים

- של"ס במדבר תשפ"א - לעיקוואד
 - קידושא רבה בחוקותי תשפ"ב
 - סעודה שלישית בחוקותי תשפ"ב
 - אחר הברלה בחוקותי תשפ"ב/
- הרה"ק רבי שלמה זלמן מקאפוסט זי"ע

ואלה יעמדו על הברכה בעבור שנדבו הוצאות הגליון

לע"נ הרה"ק רבי ירחמיאל יהודה מאיר זי"ע בן הרה"ק רבי שמעון שלום מאמשינאוו זי"ע נלב"ע כ"ז אייר תשל"ו
לע"נ הרה"ק רבי שלמה ב"ר מרדכי מזוועהיל זי"ע נלב"ע כ"ו באייר תש"ה יסוד שביסוד הונצח ע"י נכדו שיחי'
לע"נ הרה"ק רבי שמואל שלמה מראדז'ין זי"ע בן הרה"ק רבי מרדכי יוסף אלעזר זי"ע חב"נ הרה"ק רבי יוסף מאמשינאוו זי"ע נעקד"ה כ"ט אייר תש"ב
הרה"ג ר' משה סטענמפל שלימ"א ירושלים לע"נ חמותו הרבנית מרים שטרנבוך ע"ה אשת הנאון רבי אליהו שטרנבוך זצ"ל ראב"ד אנטוורפן בת הרה"ק רבי ברוך מסערט ויז'ניץ זי"ע יארצייט כ"ה אייר
הר"ר דוד בעריש לאבין הי"ו בארא פארק לרגל שמחת הולדת הבת
הר"ר אליעזר מייער הי"ו בארא פארק לרגל חברית לבנו היניק אהרן נ"י יה"ר שיזכה לנדלו לתורה ולהופה ולמעשים טובים
לרפואת ר' ישראל יעקב טוביה בן יענטא רחל

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק

ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 76

ירושלים

אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א

ביתר

אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק

ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.

וויליאמסבורג

ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.

מאנסי

ביהמ"ד ווארקע 10 Maple ter.

לייקוואד

אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יו"ל ע"י מערכת דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית פרשת במדבר תשפ"א לפ"ק – לעיקוואד

זהו תפקידו, וכדברי בעל בית אהרן, (פר' ויצא עה"פ ויפגע במקום) בשם הרה"ק ר' שלמה מקארלין זי"ע, ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך, וברש"י שלא יהא לבך חלוק על המקום, פי' שלא יהיה חלוק על המקום שה' הניחו שם, ואל יאמר כי אם היה נמצא במקום אחר היה עובד להשי"ת, שאין המקום גורם ח"ו, כי רצון השי"ת שיהיה האדם כעת במקום הזה, ושם יעבוד אותו בעבודה ההוא.

ולזה צריך תמימות, כדרשו בגמרא, גיבורי כח עושי דברו, על ענין הקדמת נעשה לנשמע, וכי מה הוא הגבורה, אלא כפי שנאמר בהמשך הגמ', שהצדוקי שאל את רבא, למה בני ישראל היו כל כך פזיזים לומר נעשה קודם לנשמע, ורבא ענה לו, תומת ישירים תנחם, וראה ברש"י שם שהתנהגו עם הקב"ה בתמימות. וזה צריך האדם לדעת, כי כל הנעשה עימו וכל תפקידיו וכוחותיו המה מן השמים, ולא יעשה שום חשבונות, שהם עצת היצר, ואכן צריך גבורה גדולה להישאר בתמימות, ולעשות בשמחה את התפקיד שהקב"ה מסר לו.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. התורה ניתנה לנו במדבר, להורות לנו שקדושת התורה הולכת עד מקום תוקף הקליפות, מקום נחש שרף ועקרב וכו', וכל אחד ואחד יכול לתקן מעשיו ולבוא לעבודת ה' על ידי התורה הקדושה, וכדאיתא באור החיים הק' (שמות ג, ח) שבדורות האחרונים יכנסו לשער הנ' רח"ל, ובאמצעות התורה יתגברו על כל הקליפות. באהל מועד, כדאיתא בנועם אלימלך, מועד היא לשון יום טוב, שמורה על שמחה, שיתקרב לה' בשמחה, ויחזק עצמו לאמר, הרי אני כאילו נולדתי ביום הזה, וזהו באחד לחדש השני. כי האדם הזה נתחדש ב' פעמים, האחד ביום שנולד, והשני ביום שעושה התשובה ונתכפר לו.

אך צריך ליזהר להיות, איש על דגלו, וכמבואר בספה"ק שפרשת הדגלים מלמדינו, שכל אחד יעשה את העבודה המתאימה לו, ולא יעלה מעל דרגתו, (וכן לא למטה ממדריגתו), כי כל אחד יש לו עבודה המיוחדת לו, וידע נאמנה שבמקום שהניחו ה', במעמדו ומצבו,

וזהו מה שכ"ק אזמו"ר זצללה"ה היה חוזר עליה רבות, הולך בתום ילך בטח. כי העיקר הוא התמימות, שחטא עץ הדעת נגרם ע"י נחש הקדמוני שהי' ערום מכל חיות השדה ובא בערמומיות, א"כ התיקון הוא להיפוך ע"י תמימות

דוקא. וצריך לדעת בכל מצב שה' לא יעזבנו ביד היצר, והבא לטהר מסייעין אותו. יעזור השי"ת שנזכה לקבל התורה ברצון ובשמחה ולגאולה שלימה במהרה.

קידושא רבא פרשת בחוקותי תשפ"ב לפ"ק

דרך בעבודת ה' יאחזו דרכו, ובכל פעם בא למסקנא, 'ואשיבה רגלי אל עדותיך', שרק על ידי לימוד התורה יכול לעבוד את השי"ת.

וכן הגיד אא"ז הרה"ק רבי יוסף מאמשינאווי"ע שיש עשר אלף דרכים להגיע להקב"ה, אבל כשאחד לומד תורה הוא הולך בדרך הישר והמובחר. וכמו"כ הרה"ק מקאצק ביאר את הפסוק 'כי טובים דודיך מיינ', כי יש הרבה דרכים להתקרב לה', אך כולם בחזקת סכנה, והדרך הבטוחה הוא כשהתקרבות הוא על ידי יינו של תורה.

אם בחקותי תלכו. ובמדרש, חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך. אמר דוד, רבש"ע בכל יום ויום הייתי מחשב ואומר, למקום פלוני ולבית דירה פלונית אני הולך, והיו רגלי מביאות אותי לבתי כנסיות ולבתי מדרשות, ע"כ.

נראה שהלימוד של המדרש הוא מתיבתא 'אם', שהוא לשון ספק, שחשב לאן ללכת, 'בחוקותו תלכו', עד שרגליו הוליכו אותו לביהמ"ד.

ויש להבין מה רצה המדרש להשמיע לנו בזה, שדוד המלך היה לו ספק זה בכל יום, וביאר כ"ק אומור"ר זצללה"ה שדוד המלך היה תמיד חושב מחשבות איזהו

*

לנו גודל החשיבות שלהם) משא"כ אם יחשוב שהוא מרוחק מהשי"ת, ומעשיו אינם חשובים לפניו ית', לפי שאינם בזכות ובהירות, בזה ח"ו יכול באמת להתרחק, וזהו מעצת היצר. ועל פי זה מבאר הפסוק, 'חשבתי דרכי' כלומר ע"י שמחשיב דרכיו ומעשיו, ובה תקוותי איתנה ש'ואשיבה רגלי אל עדותיך'.

איתא מהרה"ק מקאצק זי"ע, חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך, 'חשבתי', שהאדם צריך להחשיב מעשיו, שידע שהם נאים לפני הקב"ה, ועל ידי זה יסגל מעשים טובים יותר ויותר. (ובאמת רואים אנו, שתיקנו ברכה אפילו על מעשים פשוטים של בר ישראל, כגון על לבישת בגדים ומנעלים וכו' הרי

*

אם בחקותי תלכו, פרש"י שתהיו עמלים בתורה, הרה"ק ר' דוד מקאצק הקשה, איך שייך לקרוא לתורה 'חוקה' שהוא בלא טעם, והלוא מתוקה הוא מדבש ונופת צופים. וביאר שבתחילה קודם שעמל בה, עדיין אין מרגיש טעמה, ואז היא בגדר חוקה, ולכן מוכרח ללמוד עוד לפני שמרגיש טעמה, ורק אחר

שעמל בה מוצא בה טעם, וזה מה שפירש רש"י שהחוקה הוא רק על העמלות, אבל אח"כ בוודאי ימצא בה טעם מתוק מדבש.

אחר ל"ג בעומר המה טו"ב ימים קודם חג השבועות, ואין טוב אלא תורה, יה"ר שנזכה לקבל התורה בשמחה.

סעודה שלישית פרשת בחוקותי תשפ"ב לפ"ק

ומביא במקום אחר (ר"ח סיון), מה שדיבר כהכנה לחג השבועות הק', וכה אמר, כי יש כמה אנשים שנכשלים בענין זה, שמחפשים קודם להשיג חיות ואור, ולכן כשרואים שאין זאת עולה בידם, נופלים ומעורבבים בלבם, אבל האמת אינו כן, אלא צריך לעמול ב'עבודות', והחיות והאור יבא לו ממילא.

ובדרך זה מבאר בקשת דוד המלך, טוב טעם ודעת למדני, כי במצותיך האמנתי. כי מתחילה צריך האדם לעבוד את השי"ת אף בלי טעם, אלא בכח האמונה לבד, ומאחר שכבר עושה המצוות באמונה, על כן מבקש, שימתיק ויאירו עיניו להרגיש בהם את הטעם הטוב. ואחר שזוכה לעבוד את ה' בחיות ובהתלהבות, הרי זה בבחינת ואת 'מצוותי' תשמרו, לשון צוותא, ואז הוא משפיע בעליונים, וזהו 'ועשיתם אותם', שנקרא המצוות על שמים, כי מתחילה נקרא תורת ה', ולבסוף כאשר לומד עם חיות, נקראת 'תורתו'.

יעזור השי"ת שנזכה לעבוד את ה' בחיות, ולקבל התורה בשמחה ובטוב לבב, ונזכה לגאולה במהרה.

אם בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמורו ועשיתם אותם. ובספה"ק בית אהרן בחוקותי הוא לשון רבים, כי חוקה משמש בשתי לשונות, כי יש שתי חוקות שצריך כל איש ישראל ללכת בהם בעת עשיית המצוות, אחת חוקה מלשון חוק בלא טעם, אלא גזרת המלך, והשנית הוא מלשון חקוקה, שהאדם יעשה את המצוה בהתקשרות הלב.

וז"ש בחוקותי תלכו היינו שילכו ממדריגה למדריגה, מחוק הראשון עד לחוק השני. כי מקודם יעשה את המצוה אפילו אם אינו מרגיש שום טעם ותענוג, כחוק וגזירת המלך ואח"כ יעשה בדרך ממילא המצוה בהתקשרות לה', כי כל כמה שמקיים יותר את המצוות של הקב"ה, יקבל יותר תענוג ודביקות. ולכן לא יפסיק מעבודתו ותורתו אף כשאין מרגיש הנאה מזה, 'ואל תאמר כיון שאין לי חיות בעת שאני עושה המצוה, ואין לי שום הנאה מזה, מה לי לעשותה', כי על ידי שילך בדרך חוקה, סופו 'ואת מצותי תשמורו', 'מצותי' הוא לשון צוותא והתקשרות, 'תשמורו' הוא מלשון 'ואביו שמר את הדבר', היינו שתשמור ותצפה, שכן בסופו של דבר תגיע לחיות והתקשרות אמיתי.

לאחר לחיים

תורה, והטעם בזה כי כשיש הכל בשפע אפשר לקבל את התורה ולעבוד את ה' בשמחה, וכדברי הרבי ר' אלימלך זי"ע (פרשת בחוקותי) שהדרך ללמד זכות על בני ישראל הוא על ידי זה שיאמר לה' בתפילתו, שנראה שאחר שיושעו וינצלו מכל צרה אזי יוכלו לעבוד את ה' ויעשו תשובה שלימה.

יה"ר שנקבל את התורה מתוך שמחה והרחבה.

בפרשת בחוקותי קורין את הקללות שבתורת כהנים קודם עצרת, כדי שתכלה השנה וקללותיה, יה"ר שתכלה שנה וקללותיה תחל שנה וברכותיה, (ראה מגילה לא, ב) והנה כל הרפואות שנתרפאו בקבלת התורה היה עוד לפני קבלת התורה כי חז"ל הוציאו זה הדרש מפסוקים שקודם מתן תורה, כגון שלא היה בהם אלמים שנאמר ויענו כל העם וכו' הרי בהכרח שנתרפאו קודם מתן

אחר הבדלה פרשת בהר תשפ"ב לפ"ק

השבוע יומא דהילולא של הרה"ק רבי שלמה זלמן מקאפוסט זי"ע, נכדו של הצמח צדק מליובאוויטש זי"ע, לצמח צדק היו ז' בנים, הרה"ק ר' שמואל מליובאוויטש זי"ע היה הבן השביעי והוא המשיך בליובאוויטש, הבן השני היה הרה"ק ר' יהודה לייב, שהמשיך בעיר קאפוסט, היה רבי חשוב מאד אך לא האריך ימים ל"ע, ולאחר פטירתו המשיך בנו הרה"ק ר' שלמה זלמן זי"ע (ה'קאפוסטער').

הנהגתו של הרה"ק ר' שלמה זלמן זי"ע היה מלא ענווה ושפלות רוח. אצל חסידי היה אהבת רעים גדולה. מגדולי הרבי'ס בדורו, ובתקופתו נהו אחריו רוב חסידי ליובאוויטש, ספרו הגדול **מגן אבות** הוא מהספרים היסודיים בתורת חב"ד, תורתו מבוסס על דברי זקינו הצמח צדק שבו היה אדוק, בתוספת ביאורים נעימים.

בגיל י"ב כבר למד עימו אביו 'תניא' החל מפרק ט'¹, ומסופר שבהגיעו לפרק יו"ד בענין 'בני עליה', שמובא שם דברי הזוה"ק על האהבה להשי"ת כבן לאביו וכו'², התלהב ליבו עד מאד, ומאז נמשך ללימוד פנימיות התורה.

היה מקורב ביותר לזקינו הצמח צדק, והיה נחשב כאחד מבניו, וכן היה לו חברותא עם זקינו יחד עם דודו ר' שמואל.

חביבותו לדברי זקינו לא ידעה מעצור, הצמח צדק היה נוהג לפני שבת להעלות על הכתב את דרושי החסידות לשבת, והיה מניחם בהסתר מתחת לכר שעל מטתו, והקאפוסטער היה מחכה לזמן שזקינו ילך למקווה, ואז הביט בכתבים

¹ אשר כידוע שם מתחיל נושא חדש, כי אחר שביאר בפרקים הקודמים את מבנה הנפשות, מתחיל בפ"ט להסביר את המהלך של מאבק הנפשות שכל אחד רוצה לשלוט בכולו, ובפרק יו"ד מבאר הגדרת צדיק וטוב לו וכו'.

² וכמ"ש ברעיא מהימנא פרי' כי תצא, כברא דאשתדל בתר אבוי ואימיה, דרחים לון יתיר מגרמיה ונפשיה ורוחיה ונשמתיה כו', ומסר גרמיה למיתה עליהו, למיפרק לון כו' (תניא ספ"י).

אלו, **עד שהיו שגורים בפיו, ואז החזירם.** וכמו כן בעת מחלתו של הצמח צדק בערוב ימיו, היה נכדו זה משמשו, ולא מש מתוך אהלו, ולמד עימו וגילה לפניו כל רז, ובשנים אלו קנה ממנו את רוב חכמתו.

פעם בליל שמחת תורה לפני הסעודה, והחסידים עדיין רקדו, שאלו זקינינו אם רוצה ללמוד עימו עתה, כי חשב אולי ירצה להישאר בריקודים, אך ר' שלמה זלמן בחר ללמוד עם זקינינו, ולכך אמר לו זקינינו הצמח צדק שבשכר זאת ילמד עימו ענין חדש בקבלה, ובתוך הדברים אמר לו, דע, שהעופות מצפצפים, הוא מפני שאומרים שירה לבורא. אך באמת הציפורים אינם יודעים מאומה, כי אם שרשם ומקורם למעלה אומר שירה, לכן גם למטה מצפצף אצלם. **כן הדבר בשורש נשמות ישראל שהם היום בשמחה גדולה, מחמת שמרגישים רוב החסדים שנמשכו מימים הנוראים, ראש השנה ויום הכיפורים, סוכות, ולכן גם רוקדים ושמחים בני ישראל למטה, אבל באמת אינם משיגים כלל את גודל הזמן.**

ביום חתונתו נכנס לזקנו הצמח צדק לקבל ממנו דברי הדרכה, ודיבר עימו זמן ארוך, ותמצית הענין היה: כי אנו רואים שכל העבודות של בני ישראל נוגעים למעלה, ולכן מברכים אף על דברים גשמיים שעושים, כמו אוזר ישראל בגבורה, עוטר ישראל וכו', שעשה לי כל צרכי על מנעלים, וכן מברכים על מאכל ומשקה. והטעם הוא שכל מה שעושה בן ישראל למטה, נעשה מזה דוגמה למעלה. ואם כך הוא בכל דבר גשמי, **אזי כש"כ חתן וכלה, הוא דוגמה דלעילא, ולכן צריך ליזהר בזה מאד.**

אח"כ נכנס לדודו זקינינו **רבי חיים אברהם בן הבעל התניא**, וכה אמר לו, יש הרבה זמני תשובה, בכל יום בק"ש שעל המטה, בכל שבוע בשבת וכו', וכן בערב ראש חודש, ויום הכיפורים הוא זמן התשובה על כל השנה, והנה התשובה היא חרטה על העבר וקבלה על להבא, ולפי ערך התשובה הרי זה משפיע על כל התקופה, ונותנים לו כוח על להבא, על היום, השבוע וכו', וכן לפי דרגת התשובה ביום הכיפורים, נותנים לו כוח על כל השנה הבאה. **והנה זמן התשובה של כללות ימי**

חיו של האדם' זהו יום חופתו, ולפי התשובה ביום זה, נותנים לו כוח על כל ימי חיו.

לאחר פטירת הצמח צדק התחיל אביו הרה"ק ר' יהודה לייב לנהוג בקאפוסט, היה מפורסם בצדקתו וכולם ענו ואמרו אחריו מקודש מקודש, דיבוריו הקדושים עשו רושם רב והיו מלהיבים את לב השומעים, אך ל"ע לא האריך ימים, ואחר חצי שנה שחל"ח, לאחר הסתלקותו המשיך בנו ר' שלמה זלמן, בעל 'מגן אבות'.

בראש ספרו **מגן אבות** מובא אגרת שכתב לאחר פטירת אביו הקדוש, בו מתאונן מאד מה שנהיה מדרך הבעש"ט, **שלעומת זה שיש הרבה חסידות, עדיין חסר מאד ב'עבודה'**. (יש שרצו ללמוד מתוך דבריו שם שסובר שאין החסידות אלא לק"ן שנים, אך בפשטות נראה שהתכוון שאחר פטירת אביו צריך להתחזק ביתר שאת ועיי"ש).

בעת אמירת תורה היה התנהגותו החיצונית בקרירות, לא היה עושה שום תנועות, ולא זו כלום, **אך בשעת אמירתו היה דמעות זולגות מעיניו**, ספרו נחשב בין חשובי הספרים בחב"ד.

פעם בא אחד החסידים לפניו והתאונן שאינו מתעורר, ואינו מרגיש כל תועלת מלימוד החסידות, ענה לו הרבי, שזה מפני שאינו מקדים לה לימוד ספרי מוסר, כי לקליטת החסידות צריך ספרי מוסר, וסיפר שבעת שנדפס התניא בשנת תקנ"ו **צוה הבעל התניא, שכל מי שאינו לומד ראשית חכמה, שלא ילמוד את ס' התניא**.

אכן הרה"ק מקאפוסט הפליג מאד בקדושת **הספר ראשית חכמה**, וביאר איך הפרקים מכוונים לשם הוי"ה ב"ה, וכה פירש, 'שער היראה' נגד ה' אחרונה, מדת מלכות. 'שער האהבה' כנגד הוא"ו, המה המידות. 'שער התשובה' שהוא בינה, נגד ה' ראשונה, 'שער הקדושה' הוא כנגד חכמה שהוא היו"ד, ו'שער הענוה' כנגד קוצו של יו"ד, שענוה היא בכתר.

בעיר דווינסק היו הרבה חסידים מקאפוסט, ולכן לפני שקיבלו את **הראגאטשובער** לרב של החסידים בדווינסק היה צריך להסכמת הרה"ק הקאפוסטער, והוא הסכים לכך, הרוגוטשבער היה מקורב לקאפוסט, אך איני יודע עד כמה היה חסיד, אך זה ידוע שהעריץ עד מאד את בעל התניא, ואמר **שבכדי לכתוב את ה'קונטרס אחרון' צריך ורידין במח בגודל אצבע...** וכן ידוע שכותב באחד מתשובותיו בענין מנהג החסידים לומר הלל בליל פסח, **'אם גם אתה היית חסיד כמונו, הייתי מגלה לך בזה רזין, מדורשי רשומות ודורשי חמורות, אך למתנגד כמוך די בזה'...**

הרוגוטשובער היה תלמיד של **הבית הלוי**, פעם שלח לו הרה"ק מקאפוסט הודעה, 'הגיעה העת שיתנהג בדרכי רבו'. והגאון סיפר לשליח למה ירמוזן דברי הרבי, וכה סיפר: כי לרבו הבית הלוי מבריסק, היתה **קופסת טבק שהיה חקוק בה האותיות ש.פ.ו.ש.מ.נ.** והבית הלוי מיאן לגלות את פשר אותיות אלו, עד שפעם אחת התקשה בדברי התוספות, ואמרתי לו שאוכל ליישב הדברים, אך בתנאי שיגלה לי את סוד האותיות, והסכים, ואח"כ גילה כי בצעירותו היה נוהג להצליף בחדות לשונו, ועבד לעקור מקרבו הנהגה זו, ולזכרון חקק על קופסת הטבק את הראשי תיבות של הפסוק 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו'. ועתה רמו לי הרבי, שאף עלי לזוהר שלא לבטל הזולת.

אא"ז **הגאון רבי יהושעלע מקוטנא** סיפר, שבאחד מביקוריו אצל **החידושי הרי"מ מגור**, הגיע למקום **הגאון רבי אייזל חריף**, שהיה מהמתנגדים הבולטים והיה בעל לשון חדה כתער, ולא היה חוסך מהחסידים את שבט לשונו. לאחר שהחידושי הרי"ם התפלפל עמו בתורה שעה ארוכה. שאלו שהנה **בירושלמי** (סוכה כה) מצינו על הכלי זמר 'נָבֵל', למה נקרא שמו נבל שהוא מלבין כמה מיני זמר, ולכאורה אם הנבל הוא כלי זמר כה נאה ומשובח, למה נקטו עליו שם ששורשו גנאי [נָבֵל], ולא את מעלת יופי השיר שלה, שתק רבי אייזל, הסביר לו החידושי הרי"מ: **אכן הנבל הוא כלי יפה ומשובח, אך מכיוון שהוא מנבל אחרים, ראוי הוא לשם הזה.** ונהנה ר' אייזל מהמוסר החריף.

הקאפוסטער היה מקורב גם עם גדולי החסידים כגון ר' אייזיק מהאמיל וכן עם ר' הלל פאריטשער, והיה לו עמהם משא ומתן בעניני חסידות, לימים ביושבו על כסא אבותיו, בא לפניו אחד מנכדי ר' הלל ותינה את צערו שעומד לפני משפט קשה עם הממשלה, ייעצו הרבי: "סע לאהל זקנך ר' הלל, כי שמעתי מזקני הצמח צדק, שאמר אודותיו, 'כי צדיק כזה בחלק ה'מעשה', לא היה בעולם מזה כשלוש מאות שנה'.

אמר פעם שיש לו בכתובים ארבעים סיפורים שעל ידם יכולים לבוא לידי תשובה שלמה, והיו מונחים אצלו תחת מראשותיו, אך לא רצה מעולם להראותם לאחרים, ולמעשה לאחר פטירתו נעלם.

יה"ר שנזכה להידבק בדרכי הצדיקים וללמוד ממעשיהם, זכות הצדיקים יגן עלינו, א גוטע וואך, א פרייליכע וואך.

בית המדרש
אמשינאוו

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הודעה משמחת

הננו להודיע כי

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יערוך את שולחנו

לכבוד

ראש חודש סיוון

בעיר ביתר

ביום ב' בערב, אור לר"ח סיוון

תפילת מעריב בשעה 9:00

עריכת השולחן בבית הרה"ח ר' רפאל שלמה קאליש שליט"א
רהוב קדושת לוי 29

ראשי חדשים לעמך נתת, זמן כפרה לכל תולדותם

רה"ח חזון איש 76 בני ברק ת"ד